



ingediend op **661** (2015-2016) – Nr. 1
19 februari 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;
- 2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst;
- 3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, zoals gewijzigd door het onder 2° vermelde avenant

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Samenvatting**

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

Het avenant van 2009 wijzigt de overeenkomst tot het vermijden van dubbele belastingheffing die België en Spanje in 1995 sloten, en die in 2000 werd gewijzigd. Het avenant heeft enkel betrekking op het uitwisselen van inlichtingen in dat verband. Die uitwisseling is van toepassing op gegevens die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de oorspronkelijke overeenkomst en van de interne regelgeving van de verdragspartijen met betrekking tot belastingen geheven door of ten behoeve van de verdragspartijen. In het avenant is sprake van "belastingen van elke soort en benaming". Op basis van de grondwettelijke bepalingen inzake de bevoegdheden van de deelstaten op het vlak van fiscaliteit, behoren dus ook de actuele en potentiële belastingen die zouden worden geheven door de gemeenschappen en/of de gewesten tot de werkingssfeer van dit verdrag.

Tijdens het procedureverloop van het avenant van 2009, vroeg de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën per brief van 9 maart 2011 of de Spaanse overheid zich akkoord kon verklaren over het gemengde karakter van dit avenant. Volgens Spanje moesten de partijen onderhandelingen starten over een nieuw, derde, avenant dat in overeenstemming zou zijn met artikel 26 van de OESO-verdragsmodeltekst, waarin de eerste paragraaf met de woordengroep "van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen" wordt uitgebreid (OESO: Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling).

De goedkeuring door de Vlaamse overheid van de wijzigende avenanten van de overeenkomst van 1995, zoals eerder gewijzigd, leidt ertoe dat zij ook het gewijzigde basisverdrag bij decreet moet goedkeuren, al is zij in 2003 in werking getreden. De avenanten wijzigen het basisverdrag immers zo dat de beide akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing kunnen vinden.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelings-samenwerking.

2. Situering

– De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de OESO de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

- Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

- De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB '92), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

– Versnelling van het proces

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de 'grijze' lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen op de 'witte' lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

– Belang voor Vlaanderen

De protocollen en avenanten tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

De eerste paragraaf van het artikel 2 omschrijft de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is: de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Artikel 2, §3, b), bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV's ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV's. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende overeenkomst.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens het gewijzigde artikel 26 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de gemeenschap, het gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 26, §1, luidt immers als volgt: "De bevoegde autoriteiten (...) wisselen de inlichtingen uit (...) met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven (...). De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2."

3. Inhoud

- De overeenkomst van 1995, zoals gewijzigd door het avonant van 2000

De overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag dat in de eerste plaats tot doel heeft dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Spanje te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Spaanse investeerders. Daarnaast wijzigt zij de verrekening in België van de Spaanse belastingen die niet daadwerkelijk zijn geheven zoals bepaald in artikel 23, 5°, van de vorige overeenkomst. Voor het overige herzielt de overeenkomst van 1995 die van 1970 op andere vlakken, omwille van de evolutie in de beide landen en de OESO, zoals hoger aangehaald. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn vereist voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving in beide landen met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst van 1995 bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

Het avonant van 2000 is er hoofdzakelijk op gericht artikel 29, 2°, van de overeenkomst van 1995 te wijzigen. Dat artikel had betrekking op de inwerkingtreding en de uitwerking van die overeenkomst.

- De wijzigende avonanten van 2009 en 2014

Het avonant van 2009 wijzigt enkel het bestaande dubbelbelastingverdrag tussen België en Spanje op het vlak van de uitwisseling van inlichtingen. Het telt slechts drie artikelen.

Het avonant van 2014 wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het DBV zelf en van zijn toegevoegd protocol. Dit avonant telt slechts vier artikelen. Het nieuwe avonant tot wijziging van het DBV betreft voor de Vlaamse overheid de definitie van 'bevoegde autoriteit' aan Belgische kant en het uitwisselen van fiscale inlichtingen. Wat Vlaanderen betreft, werd het ondertekend door de Algemeen Afgevaardigde van de Vlaamse Regering in Madrid.

4. Procedureverloop

– Totstandkoming

Op 24 september 1970 ondertekenden België en Spanje een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, samen met een aanvullend protocol. De overeenkomst en het protocol traden voor België in werking op 8 oktober 1972.

Overeenkomstig de beslissing van de ministerraad van 17 mei 1991 met betrekking tot de verrekening van het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting en onder de voorwaarden die sindsdien golden voor de verrekening in België van de buitenlandse belastingen die niet daadwerkelijk waren geheven, startten op Belgisch verzoek onderhandelingen over een herziening van de overeenkomst van 1970. Teneinde rekening te houden met de evolutie in de wetgeving van beide landen en om zich te schikken naar de wijzigingen die waren aangebracht in het OESO-modelverdrag, besloten de partnerlanden de gehele overeenkomst te herzien. De op 14 juni 1995 ondertekende overeenkomst regelt onder meer de uitwisseling van inlichtingen overeenkomstig de OESO-modeltekst.

Op 22 juni 2000 vond de ondertekening plaats van een avenant tot wijziging van de overeenkomst van 1995. Het avenant is er hoofdzakelijk op gericht verdragsartikel 29, §2, inzake de inwerkingtreding en de uitwerking van de overeenkomst te wijzigen. Het avenant zorgt voor de opheffing van de toepassing met terugwerkende kracht van de overeenkomst. Het voorziet in een toepassing op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die waren toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgde op de inwerkingtreding van de overeenkomst en op andere belastingen geheven naar inkomsten of naar het vermogen die behoorden tot belastbare tijdperken die eindigden op of na 31 december van het jaar waarin de overeenkomst in werking trad.

Na de bekrachtiging van het avenant werden de ratificatieakten van de overeenkomst en het avenant uitgewisseld. De overeenkomst van 1995 en het avenant van 2000 zijn pas in werking getreden op 25 juni 2003.

Aanvankelijk maakte België voorbehoud bij de nieuwe paragraaf 5 in verband met het omgaan met bankgegevens, die werd ingevoegd in artikel 26 van het OESO-modelverdrag. Deze nieuwe paragraaf verbiedt een staat het verstrekken van inlichtingen, die hij ingevolge zijn wetgeving niet kan verkrijgen, te weigeren aan een verdragspartner enkel en alleen wegens het feit dat die inlichtingen in het bezit zouden zijn van een bank. Pas in maart 2009 sloot België zich volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die de OESO had uitgewerkt, en trok het zijn voorbehoud in.

Na de beslissing van de Federale Regering om aansluiting te vinden bij de internationale normen inzake transparantie en gegevensuitwisseling, stuurde de federale overheid in april 2009 een ontwerp van avenant naar de Spaanse overheid. Spanje bezorgde haar twee maanden later een positief antwoord.

Het avenant van 2009 wijzigt enkel artikel 26 van de overeenkomst dat betrekking heeft op het uitwisselen van gegevens. Het breidt de mogelijkheden tot uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken uit, zodat die uitwisseling bijvoorbeeld ook betrekking heeft op gegevens die berusten bij een bank.

De parafering van de ontwerptekst vond plaats op 14 juli 2009 en hij werd ondertekend op 2 december 2009.

Tijdens het procedureverloop van dat avonant van 2009, vroeg de FOD Financiën per brief van 9 maart 2011 of de Spaanse overheid zich akkoord kon verklaren met de bovenvermelde interpretatie van de Raad van State over het gemengde karakter van dit avonant. In een brief van 19 juli 2011 antwoordde het Spaanse directoraat-generaal voor belastingen dat Spanje niet akkoord kon gaan met de interpretatie waarbij het buitenlands beleid en de interpretatie van de term 'grondgebied' als redenen werden opgegeven. Volgens Spanje moesten de partijen onderhandelingen starten over een nieuw, derde, avonant dat in overeenstemming zou zijn met artikel 26 van de OESO-modeltekst, waarin de eerste paragraaf met de woordengroep "van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen" wordt uitgebreid.

Het voorliggende avonant betekent dus een derde wijziging van de overeenkomst van 1995, eerder gewijzigd door de avonanten van 2000 en 2009.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 en 4 december 2012 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van de avonanten vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden mede bevoegd geacht. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de in de WGV bereikte consensus dus stilzwijgend bekrachtigd en deze intrafederale consensus bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

In het licht van de bovenvermelde adviespraktijk van de Raad van State en in gevolge de bevoegdheidsoverdrachten tijdens verscheidene staatsvormingen, inclusief het naar intern recht instemmen met verdragen, had de Vlaamse overheid het DBV met Spanje van 1995 destijds moeten goedkeuren. Deze lacune in het interne recht kan ongedaan gemaakt worden bij middel van een instemmingsdecreet voor het DBV, het eraan toegevoegde protocol en de drie wijzigende avonanten.

– Adviezen van de strategische adviesraden

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) heeft in zijn brief van 2 oktober 2014 aangegeven geen advies meer uit te brengen over voorontwerpen van decreet. De Raad van State heeft in zijn advies echter geoordeeld dat die beslissing van de SARiV om zijn adviesverlening stop te zetten, de verplichting aan de Vlaamse Regering om advies te vragen niet ongedaan maakt, zolang het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen ongewijzigd van kracht blijft. De SARiV werd opgeheven met ingang van 1 juli 2015 door het decreet van 3 juli 2015 betreffende de hervorming van de strategische adviesraden. Bijgevolg werd geen advies meer ingewonnen van de SARiV.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft in eerdere, vergelijkbare dossiers aangegeven geen advies uit te brengen, maar dit advies over te laten aan de SARiV. Hierdoor werd oorspronkelijk voorbijgegaan aan het inwinnen van het advies. De Raad van State heeft echter in haar advies gesteld dat indien de SARiV geen advies meer verstrekt, er niet meer voldaan is aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARiV. Om tegemoet te komen aan dit advies, heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet voorgelegd aan de SERV voor advisering. De SERV heeft zich in zijn advies aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

- Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 16 april 2015, met kenmerk 57.264/3, de opmerking dat de adviezen van de strategische adviesraden – SARiV en SERV – moeten worden ingewonnen.

In de algemene opmerkingen stelt de Raad van State dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen en het verlenen van invorderingsbijstand algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Op 15 april 2014 is te Madrid een avenant gesloten dat de overeenkomst gesloten te Brussel op 14 juni 1995 tussen het Koninkrijk Spanje en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, opnieuw wijzigt. Dit avenant is niet enkel gesloten door het Koninkrijk Spanje en het Koninkrijk België, maar ook door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De Raad van State merkt op dat in de slotformule van het tweede wijzigende avenant wordt bepaald dat de Engelse, Spaanse, Franse en Nederlandse versies gelijkkelijk authentiek zijn en dat ingeval van verschil tussen de teksten, de Engelse versie beslissend is. Van dat avenant zal derhalve ook de Engelse versie moeten worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Om aan de vormvereisten te voldoen, heeft de Vlaamse Regering, zoals hierboven toegelicht, de nodige adviezen ingewonnen.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);
- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit werd recentelijk besproken op het overlegcomité).

Teneinde tegemoet te komen aan de opmerking omtrent het beslissende karakter van de Engelse versie van het tweede wijzigende avenant, zal de Engelse versie van dit avenant samen met het ontwerp van decreet voorgelegd worden aan het Vlaams Parlement.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN DE GECOÖRDINEERDE TEKST

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de overeenkomstsluitende staten of hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen of vermogen, of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de met de personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing, met inbegrip van voorafbetalingen en opcentiemen alsook de aanvullende belastingen op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel I van het avenant van 2014. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, "naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger".

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met 'inwoner van een overeenkomstsluitende staat'. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van elke partij, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn of haar woon- of verblijfplaats, plaats van oprichting of leiding. De term omvat echter niet personen die in die verdragsstaat aan belasting zijn onderworpen op basis van inkomsten uit in die staat gelegen bronnen of van aldaar gelegen vermogen. Er geldt een aparte regeling voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, relevant voor de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen

(artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan leraren en studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Hoofdstuk IV – Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22, 1^o, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon waarvan het bedrijfsvermogen hoofdzakelijk bestaat uit onroerende goederen of uit rechten die daarop betrekking hebben, mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen (artikel 22, 2^o). Roerend goed dat deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel in een verdragspartij, mag daar worden belast (artikel 22, 3^o). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de verdragspartij waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 22, 4^o). Vermogen dat bestaat uit aandelen, delen of andere rechten die deel uitmaken van een belangrijke deelneming in een vennootschap, mag worden belast in de staat waar de vennootschap is gevestigd (artikel 22, 5^o). Andere vormen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 22, 6^o).

Hoofdstuk V – Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 23 bevat een reeks maatregelen die in Spanje, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's, inclusief inkomsten uit vermogen (artikel 23, 2^o, litt. a), respectievelijk op dividenden, verliezen van een onderneming en renten (artikel 23, 2^o, litt. b tot e).

Hoofdstuk VI – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 (non-discriminatie) bevat een clausule van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 25 houdt een regeling voor onderling overleg in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar na de eerste klacht, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van een van beide verdragspartijen, naargelang zijn woonplaats of zijn nationaliteit. De bevoegde overheid tracht het geschil zelf te regelen om een belasting te vermijden die in strijd is met dit verdrag, zo niet, in overeenstemming met de bevoegde overheid van de andere verdragspartij, indien hij niet zelf in staat is tot een akkoord te komen met de betrokken belastingplichtige. De bevoegde overheden van de partijen komen administratieve maatregelen overeen die noodzakelijk zijn om de verdragsbepalingen uit te voeren, meer bepaald over de bewijzen die inwoners van een overeenkomstsluitende staat moeten leveren om in de andere staat te genieten van belastingvrijstellingen of -verminderingen.

Artikel 26 gewijzigd door artikel I van het avenant van 2009, regelt de uitwisseling van inlichtingen. De nieuwe tekst stemt grotendeels overeen met artikel 26 van de OESO-modeltekst. De eerste paragraaf, gewijzigd door artikel II van het avenant van 2014, bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of be-

naming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevens-uitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

Via artikel 27 verlenen de verdragspartijen elkaar bijstand voor het invorderen en innen van de belastingen waarop deze overeenkomst van toepassing is.

Overeenkomstig artikel 28 tasten de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten.

Hoofdstuk VII – Slotbepalingen

Artikel 29, gewijzigd door het avenant van 2000, stelt dat de overeenkomst in werking treedt de vijftiende dag na de uitwisseling van de ratificatieakten. Het artikel regelt ook de toepassing van de verdragsbepalingen. De bepalingen van de overeenkomst en het aanvullend protocol van 1970 houden op toepassing te vinden op elke Spaanse of Belgische belasting waarvoor de voorliggende overeenkomst en protocol uitwerking heeft.

Artikel 30 bepaalt dat de overeenkomst van kracht blijft totdat een verdragspartij haar opzegt.

De bepalingen van het bijhorende protocol dat een integraal deel vormt van de overeenkomst, hebben betrekking op het belasten van inkomsten en voordelen uit een recht van tijdelijke eigendom of zogenaamde. periode-eigendom (paragraaf 1), belastingverminderingen of -vrijstellingen op dividenden, renten, royalty's en vermogenswinsten verkregen door een vennootschap (paragraaf 2), de nadere definitie van 'dividenden' (paragraaf 3) en 'royalty's' (paragraaf 4) en de toepassing van interne rechtsnormen inzake onderkapitalisatie, het belastingtarief van winst van een vaste inrichting en het heffen van roerende voorheffing door België van dividenden uit een deelneming van minder dan 25% (paragraaf 5).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM



Ontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000; 2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst; 3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, zoals gewijzigd door het onder 2° vermelde avenant.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;

2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000,

3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014 tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000 en door het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTEMBOOM

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;
- 2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;
- 3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014 tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000 en door het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009.

Brussel, 18 december 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM